

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.8.2022
COM(2022) 417 final

RAPORT AL COMISIEI

**Raportul anual al Comisiei Europene privind siguranța operațiunilor petroliere și
gaziere offshore pentru anul 2020**

RAPORT AL COMISIEI

Raportul anual al Comisiei Europene privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore pentru anul 2020

Cuprins

1. INTRODUCERE.....	3
2. TEMEIUL JURIDIC	4
3. METODOLOGIA ȘI INFORMAȚIILE PRIMITE.....	4
4. SECTORUL PETROLIER ȘI GAZIER OFFSHORE DIN UE	5
4.1 Instalații și producție	5
4.2 Inspecții, investigații, măsuri de asigurare a respectării legii și cadrul de reglementare din sectorul offshore.....	8
5. INCIDENTE ȘI PERFORMANȚĂ ÎN MATERIE DE SIGURANȚĂ	9
6. CONCLUZII.....	12

1. INTRODUCERE

Începând din 2016, Comisia Europeană publică un raport anual privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore din UE.

Temeiul juridic al prezentului raport îl constituie Directiva 2013/30/UE¹ a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE („Directiva privind siguranța operațiunilor offshore”). Directiva vizează obținerea unui nivel ridicat de siguranță în cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore, aducând beneficii pentru:

- i. lucrători;
- ii. mediu;
- iii. platformele și echipamentele pentru operațiuni offshore;
- iv. activități economice precum pescuitul și turismul.

Directiva, astfel cum a fost pusă în aplicare de statele membre, contribuie la:

- i. prevenirea accidentelor și incidentelor majore;
- ii. reducerea numărului de incidente;
- iii. asigurarea unei monitorizări eficiente a accidentelor și incidentelor în scopul reducerii gravității consecințelor acestora.

La fel ca rapoartele anterioare, prezentul raport anual:

- i. indică numărul și tipul instalațiilor din UE;
- ii. oferă informații cu privire la incidentele de siguranță din aceste instalații;
- iii. evaluează performanța în materie de siguranță a operațiunilor petroliere și gaziere offshore.

Cu fiecare raport, analiza tendințelor devine tot mai pertinentă. De asemenea, rapoartele servesc drept evidență a performanței în materie de siguranță a activităților petroliere și gaziere offshore ale statelor membre.

Prezentul raport se bazează pe rapoartele anuale și pe datele transmise de statele membre în conformitate cu cerințele Directivei privind siguranța operațiunilor offshore.

Există 187 de instalații petroliere și gaziere offshore situate în Marea Nordului și în Oceanul Atlantic², 165 în Marea Mediterană, nouă în Marea Neagră și două în Marea Baltică. În 2020, autoritățile competente ale statelor membre au inspectat siguranța a 141 de instalații offshore aflate în jurisdicția lor. Țările au raportat două accidente majore: unul în Croația și unul în Danemarca.

¹ JO L 178, 28.6.2013, p. 66.

² După ieșirea Regatului Unit din UE, numărul de instalații din Marea Nordului și din Oceanul Atlantic a scăzut cu 176.

Numărul incidentelor a scăzut de la 34 în 2019 la 16 în 2020. Această evoluție reflectă îmbunătățiri majore în ceea ce privește siguranța instalațiilor.

2. TEMEIUL JURIDIC

În conformitate cu articolul 25 din Directiva privind siguranța operațiunilor offshore, Comisia trebuie să publice un raport anual privind siguranța și impactul asupra mediului al operațiunilor petroliere și gaziere offshore. Acest raport se bazează pe rapoarte anuale individuale pe care statele membre trebuie să le prezinte Comisiei. La punctul 3 din anexa IX la directivă se stabilesc informațiile minime pe care trebuie să le conțină rapoartele anuale:

- (a) numărul, vechimea și amplasamentul instalațiilor;
- (b) numărul și tipul de inspecții și investigații efectuate, pe lângă orice măsuri de asigurare a respectării legii sau condamnări;
- (c) incidentele care au avut loc;
- (d) orice modificare majoră adusă cadrului de reglementare offshore;
- (e) performanța operațiunilor petroliere și gaziere offshore.

Termenul până la care statele membre trebuie să publice și să transmită informațiile necesare este data de 1 iunie a anului care urmează perioadei de raportare (de exemplu, 1 iunie 2021 pentru anul 2020).

Statele membre trebuie să transmită informațiile utilizând modelele prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1112/2014 al Comisiei din 13 octombrie 2014³. Cu ajutorul modelelor:

- i. operatorii și proprietarii de instalații petroliere și gaziere offshore pot face schimb de informații privind indicatorii referitori la pericolele majore;
- ii. statele membre pot să publice informații privind indicatorii referitori la pericolele majore.

Există un ghid⁴ care oferă informații specifice cu privire la regulamentul de punere în aplicare și explică modul de utilizare a modelelor de raportare.

3. METODOLOGIA ȘI INFORMAȚIILE PRIMITE

Statele membre trebuie să transmită informații clar definite cu privire la incidentele de siguranță din sectorul petrolier și gazier offshore, utilizând modelele. Datele prezentate trebuie să includă informații cu privire la instalațiile petroliere și gaziere offshore din UE, precum numărul, tipul, amplasamentul și vechimea. Rapoartele statelor membre trebuie să furnizeze și informații cu privire la numărul de: (i) inspecții, investigații și măsuri de asigurare a respectării legii întreprinse în sectorul offshore; (ii) incidente pe categorii; și (iii) vătămări.

³ JO L 302, 22.10.2014, p. 2.

⁴ https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

Pentru prezentul raport anual, Comisia a utilizat informațiile furnizate de Bulgaria, Cipru, Croația, Danemarca, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Polonia, România, Spania și Țările de Jos. Alte state membre nu au desfășurat activități în sectorul petrolier și gazier offshore sau nu au transmis informații relevante.

Toate statele membre care desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore au declarat că au transmis toate informațiile necesare cu privire la toate instalațiile.

4. SECTORUL PETROLIER ȘI GAZIER OFFSHORE DIN UE

4.1 Instalații și producție

Statele membre au raportat existența a 363 de instalații în apele UE în 2020 (a se vedea tabelul 1):

- Majoritatea instalațiilor offshore⁵ se află în Marea Nordului și în Oceanul Atlantic.
- Aproximativ 42 % sunt în partea olandeză a Mării Nordului (cunoscută drept zona economică exclusivă a Țărilor de Jos).
- În Marea Mediterană, Italia este cea mai activă (cu 38 % din numărul total de instalații din apele UE), urmată de Croația.
- În Marea Neagră, România are o industrie petrolieră și gazieră offshore consacrată. Bulgaria a continuat explorarea offshore a hidrocarburilor, dar are o singură instalație și, prin urmare, produce cantități foarte mici de petrol și gaze.
- În Marea Baltică, numai Polonia are instalații offshore.

⁵ Unitățile mobile de foraj offshore nu fac parte din analiza din secțiunea 4.1.

Tabelul 1: Instalații la 1 ianuarie 2020: tipul instalației, per regiune și stat membru

Regiune	Țară	Tipul instalației (*)				
		FMI	NUI	FNP	FPI	Total (regiune/țară)
Marea Baltică		1	1	0	0	2
	Polonia	3	1	0	0	4
Marea Neagră		6	3	0	0	9
	Bulgaria	0	1	0	0	1
	România	6	2	0	0	8
Marea Mediterană		16	147	0	2	165
	Croația	2	18	0	0	20
	Grecia	1	1	0	0	2
	Italia	12	126	0	2	140
	Spania	1	2	0	0	3
Marea Nordului și Oceanul Atlantic		59	127	1	0	187
	Danemarca	10	19	1	0	30
	Germania	2	0	0	0	2
	Irlanda	1	1	0	0	2
	Țările de Jos	46	105	0	0	151
Total (tip de instalație)		84	276	1	2	363

(*) FMI: instalație fixă cu echipaj; FNP: instalație fixă neproductivă; FPI: instalație de producție plutitoare; NUI: instalație fără echipaj în mod normal.

Peste jumătate din instalațiile offshore au intrat în funcțiune în perioada 1980-2000; în 2020 nu au intrat în funcțiune instalații fixe noi. Din 2010, dezvoltarea de noi instalații de producție a scăzut semnificativ în regiunea Mării Nordului și a Oceanului Atlantic.

Aproximativ 81 % din petrolul și gazele de pe piața internă a UE (18 795 de kilotone echivalent petrol) sunt produse în Marea Nordului și Oceanul Atlantic (a se vedea tabelul 2). Cei mai mari

contribuitori sunt Țările de Jos și Danemarca. Italia și Croația sunt cei mai mari producători din Marea Mediterană. În Marea Neagră, doar producția României este semnificativă.

Tabelul 2: Producția offshore de petrol și de gaze din UE, în kilotone echivalent petrol (ktep) în 2020

Regiune	Țară	ktep	% din totalul UE
Marea Baltică		249	1,3 %
	Polonia	249	1,3 %
Marea Neagră		1 179	5,9 %
	Bulgaria	30	0,1 %
	România	1 149	5,8 %
Marea Mediterană		2 790	13,9 %
	Croația	241	1,2 %
	Grecia	97	0,5 %
	Italia	2 422	12,1 %
	Spania	30	0,1 %
Marea Nordului și Oceanul Atlantic		157 233	78,9 %
	Danemarca	4 917	24,6 %
	Germania	890	4,5 %
	Irlanda	90	0,5 %
	Țările de Jos	9 826	49,2 %
Total		19 941	100 %

Ca urmare a ieșirii Regatului Unit din UE, UE a pierdut aproximativ 80 % din producția sa offshore de petrol și gaze. Producția a crescut ușor în Polonia, Bulgaria și Germania, dar a scăzut în toate celelalte state membre, în special în Danemarca. În comparație cu producția înregistrată de statele membre în 2019, în 2020 s-a înregistrat o pierdere de 18 % (aproximativ 4 317 kilotone echivalent petrol).

Din producția totală a UE măsurată în kilotone echivalent petrol (ktep), 70 % a constat în gaze și doar 30 % în petrol. Cu 3 619 ktep, Danemarca a fost cel mai important producător de petrol, urmată de Germania (867 ktep), Țările de Jos (451 ktep) și Italia (440 ktep).

4.2 Inspecții, investigații, măsuri de asigurare a respectării legii și cadrul de reglementare din sectorul offshore

Autoritățile competente din statele membre au inspectat în mod regulat instalațiile offshore din jurisdicția lor în 2020 (a se vedea tabelul 3) – de regulă, cu cât o țară avea mai multe instalații, cu atât se realizau mai multe inspecții.

Comparativ cu 2019⁶, au scăzut numărul inspecțiilor, numărul de zile lucrătoare petrecute la bordul instalațiilor pentru a efectua inspecții și numărul de instalații inspectate. Ca mențiune specială, inspectorii au petrecut mult mai puțin timp la bordul instalațiilor comparativ cu anul 2019.

Tabelul 3: Numărul inspecțiilor offshore, per regiune și stat membru, în 2020

Regiune	Țară	Inspecții	Zile lucrătoare petrecute la bordul instalației (durata deplasării nu este inclusă)	Număr de instalații inspectate
Marea Baltică		2	7	4
	Polonia	2	7	4
Marea Neagră		10	60	7
	Bulgaria	0	0	0
	România	10	60	7
Marea Mediterană		181	175	80
	Croația	13	13	6
	Cipru	0	0	0
	Grecia	1	5	2
	Italia	164	156	69
	Spania	3	1	3
Marea Nordului și		62	89	50

⁶ Pentru a compara anul 2020 cu 2019, în datele din 2019 nu sunt incluse datele referitoare la Regatul Unit.

Oceanul Atlantic				
	Danemarca	12	53	10
	Germania	2	3	2
	Irlanda	2	12	2
	Țările de Jos	46	21	36
Total		255	331	141

Articolul 18 din Directiva privind siguranța operațiunilor offshore conferă autorităților naționale competente anumite drepturi și competențe în ceea ce privește operațiunile și instalațiile aflate sub jurisdicția lor. Aceste competențe includ dreptul de a interzice operațiunile și de a solicita măsuri care să asigure atât respectarea gestionării riscurilor, cât și siguranța operațiunilor.

În 2020, Danemarca a investigat un accident major, iar Croația a efectuat o investigație în urma preocupărilor legate de siguranță și de mediu semnalate de angajați. În 2019, Italia și România au efectuat câte o investigație fiecare.

În 2020, numai Danemarca a întreprins o măsură de asigurare a respectării legii. Singura măsură de asigurare a respectării legii în 2019 (excluzând Regatul Unit) a fost luată de Țările de Jos.

5. INCIDENTE ȘI PERFORMANȚĂ ÎN MATERIE DE SIGURANȚĂ

Operatorii și proprietarii de instalații, precum și autoritățile naționale, trebuie să raporteze un accident sau o situație de pericol grav (denumit „eveniment”). Pe de altă parte, un eveniment poate fi clasificat în funcție de unul sau mai multe incidente. De exemplu, trebuie notificate două categorii de incidente pentru același eveniment în cazul în care a existat: (a) o scurgere neintenționată de gaze care (b) a necesitat evacuarea personalului.

Statele membre au raportat 15 evenimente⁷ în 2020, față de 30 în 2019 (excluzând Regatul Unit):

- Danemarca – opt evenimente (șase în 2019), inclusiv un accident major.
- Croația – trei evenimente (0 în 2019), inclusiv un accident major.
- Țările de Jos – patru evenimente, dar fără accidente majore (18 evenimente în 2019, inclusiv un accident major).

Accidentele majore cuprind incidentele care ar putea provoca decese sau vătămări grave (chiar dacă nu s-a înregistrat nicio astfel de consecință).

⁷ Obligația de raportare nu acoperă anumite evenimente (de exemplu, pe cele care nu sunt legate de operațiuni).

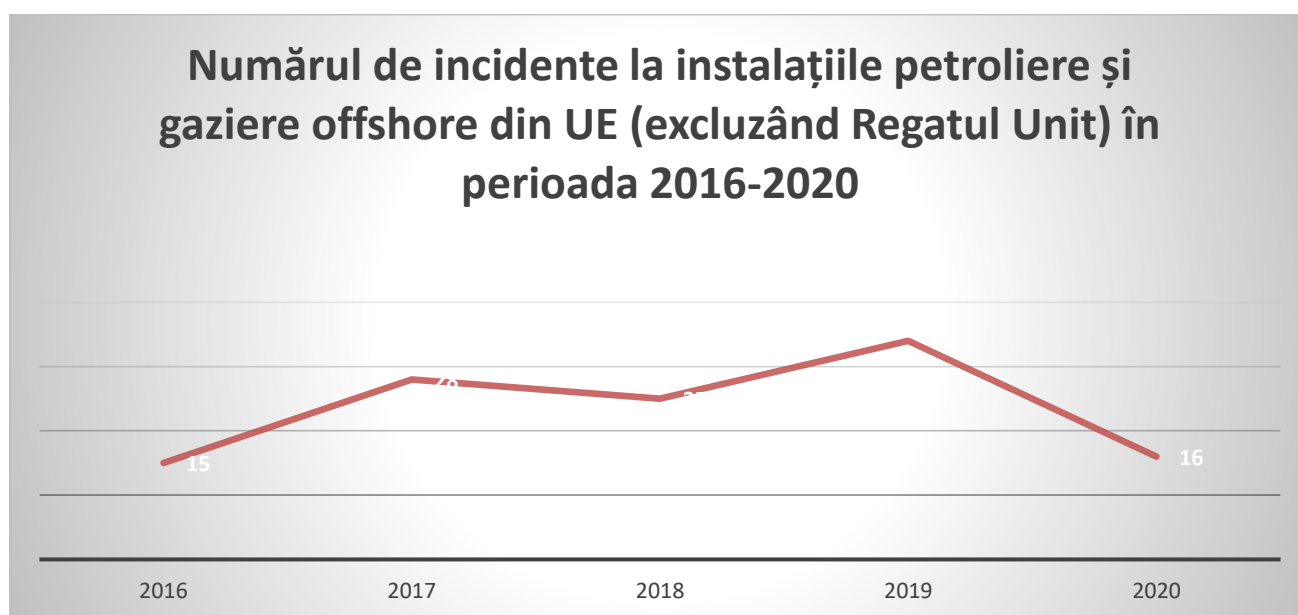
Dintre incidentele care au avut loc în 2020, 69 % s-au încadrat în categoria evacuărilor neintenționate de gaze și/sau de petrol, 25 % au vizat defecțiuni ale unor elemente critice de siguranță și de mediu, iar 6 % au vizat pierderea integrității structurale. Un aspect pozitiv este faptul că nu s-au raportat coliziuni de nave sau accidente cu elicoptere și că niciunul dintre incidente nu a condus la pierderi de vieți omenești.

Tabelul 4: Incidente pe categorii (prevăzute în anexa IX la Directiva privind siguranța operațiunilor offshore) în 2020

Categorie	Total	Pondere în totalul categoriei	Pondere în totalul evenimentelor
(a) Scurgeri neintenționate – total	11	100 %	68,75 %
Incendii cauzate de petrol/gaze în stare de ardere	1	9,09 %	6,25 %
Explozii cauzate de aprinderea petrolului/gazelor	0	0 %	0 %
Gaze fără ardere	5	45,45 %	31,25 %
Petrol fără ardere	5	45,45 %	31,25 %
Substanțe periculoase	0	0 %	0 %
(b) Pierderea controlului asupra sondei – total	0	0 %	0 %
Erupții	0	0 %	0 %
Erupție/intrarea în funcțiune a sistemului de deviere	0	0 %	0 %
Defectarea unei bariere la sondă	0	0 %	0 %
(c) Defectarea unui element critic de siguranță și de mediu	4	100 %	25 %
(d) Pierderea integrității structurale – total	1	100 %	6,25 %
Pierderea integrității structurale	1	100 %	6,25 %
Pierderea stabilității/flotabilității	0	0 %	0 %
Pierderea menținerii poziției	0	0 %	0 %
(e) Coliziuni cu nave	0		
(f) Accidente de elicopter	0		
(g) Accidente mortale^(*)	0		
(h) Vătămare gravă a cel puțin cinci persoane în același accident	0		
(i) Evacuarea personalului	0		

(j) Accidente de mediu(**)	0		
Total	16		100 %
(*) Doar dacă au legătură cu un accident major. (**) Potrivit statelor membre, accidentele majore raportate nu au fost considerate accidente de mediu.			

În UE, numărul total de incidente a scăzut de la 34 în 2019 (excluzând Regatul Unit) la 16 în 2020 (a se vedea mai jos). Acest nivel este aproape echivalent cu cel din 2016.

Scăderea s-a datorat în mare parte reducerii emisiilor neintenționate atât de petrol, cât și de gaze. Incidentele din categoriile legate de pierderea controlului asupra sondei și emisiile de substanțe periculoase au scăzut la zero în 2020. În schimb, defecțiunile elementelor critice de siguranță și de mediu au crescut de la două la patru între 2019 și 2020. La fel ca în 2019, două incidente au fost clasificate drept accidente majore, deoarece ar fi putut provoca decese sau vătămări grave.

6. CONCLUZII

În 2020, în UE existau 363 de instalații petroliere și gaziere offshore. Nivelul total al producției de petrol și gaze a scăzut substanțial, de la 24 258 de kilotone echivalent petrol în 2019 la 19 941 de kilotone echivalent petrol în 2020. Danemarca și Țările de Jos au produs 74 % din totalul petrolului și gazelor offshore ale UE.

Comisia a evaluat siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore din UE pe baza informațiilor furnizate de statele membre în conformitate cu normele din Regulamentul de punere în aplicare privind raportarea. Acuratețea analizei Comisiei depinde, așadar, de exactitatea acestor informații.

În 2020, autoritățile naționale și-au continuat eforturile de asigurare a unui nivel ridicat de siguranță în operațiunile petroliere și gaziere offshore, prin inspectarea a 141 de instalații (față de 170 în 2019). Danemarca a fost singura țară care a raportat o acțiune de asigurare a respectării legii.

Au existat două accidente majore în 2020, la fel ca în 2019. Numărul total de incidente (astfel cum sunt clasificate în tabelul 4) a scăzut de la 34 în 2019 la 16 în 2020, în principal datorită reducerii incidentelor în Țările de Jos (de la 18 la 4). La fel ca în 2019, nu s-au raportat decese, dar s-au înregistrat 24 de vătămări și 10 vătămări grave.

În concluzie, datorită inspecțiilor obligatorii și a măsurilor de remediere întreprinse, în conformitate cu Directiva privind siguranța operațiunilor offshore, activitatea autorităților statelor membre a condus la operațiuni petroliere și gaziere offshore substanțial mai sigure comparativ cu 2019.

Pentru a menține acest nivel ridicat de siguranță, Comisia continuă să colaboreze îndeaproape cu Grupul autorităților offshore din Uniunea Europeană (*European Union Offshore Authorities Group – EUOAG*). Aceasta include conștientizarea importanței aplicării celor mai bune practici în toate statele membre și acordarea de asistență autorităților naționale reprezentate în cadrul grupului.